

OVERDENKING

Dominees en bier

“Als wij ons bier drinken, dan doet het Woord zijn werk.”

Pas bezocht ik een conferentie voor dominees. De conferentie ging over de ontkerkelijking van dit moment, en het gevoel van de moderne mens dat God heel ver weg lijkt. De vraag van de conferentie: hoe daarmee om te gaan? Wat is het antwoord, op de ervaring van de afwezigheid van God?

Gelijk al één eyeopener. Wij dominees (en kerkmensen) denken vaak dat we anders zijn dan de moderne mens van vandaag. We hebben het gevoel dat het gevaarlijke virus van de moderne tijd flink rond waait, maar ons nog niet heeft besmet. Zoiets.

De ontdekking: we zijn er meer door beïnvloed dan we doorhebben. Immers: de moderne mens doet de dingen zelf en wil graag zelf alles onder controle hebben. En wat is de reactie van ons dominees (en kerkmensen!) op de ontkerkelijking en de ervaring van de afwezigheid van God vandaag? We willen allerlei dingen gaan *doen*. Wij moeten anders preken, de kerkdienst anders invullen, andere vormen zoeken buiten de kerkdienst om, enzovoort. Dus: *wij* moeten God voor de mensen weer dichterbij brengen. Met andere woorden: we denken het allemaal *zelf* op te moeten lossen...

Nu is dat natuurlijk allemaal geen onzin. Integendeel. Het is juist goed om te zoeken naar wegen en vormen die mensen aanspreken die niet (meer) naar de kerk gaan. Misschien zouden we daar zelfs wel veel meer mee bezig moeten zijn. Op welke manier kunnen we de moderne mens bereiken, met de boodschap van God?

Tegelijk: als dat het enige is, zijn we zelf inderdaad net zo modern als de mensen om ons heen. Alsof “wij” God terug moeten brengen. Alsof “wij” God terug *kunnen* brengen. Alsof het allemaal van ons afhangt...

Een antwoord dat de conferentie gaf, op het probleem van de ontkerkelijking en de ervaring van de afwezigheid van God: God moet zelf komen. En wat moeten wij dan doen? Wachten. In alle eenvoud. Wachten op God. Zonder weer te gaan denken dat het dan van ons wachten af zou hangen...

In dat verband citeerde iemand de uitspraak boven deze meditatie. Hij schijnt afkomstig te zijn van Maarten Luther, de bekende man van de Reformatie. Of die het letterlijk zo heeft gezegd, weet ik niet. Maar: op deze manier werd hij tijdens de conferentie aangehaald. “Als wij ons bier drinken, dan doet het Woord (van God) zijn werk.”

Een waardevolle gedachte. Het hangt niet allemaal van ons af! Ook als wij ons ontspannen, spelen met de kinderen, sporten, slapen, of inderdaad: een biertje drinken. De zaak van God staat echt niet stil. Hoezo? Daar zorgt Hij zelf voor! *“Zoals regen of sneeuw neerdaalt uit de hemel en daarheen niet terugkeert zonder eerst de aarde te doordrenken, haar te bevruchten en te laten gedijen, zodat er zaad is om te zaaien en brood om te eten - zo geldt dit ook voor het woord dat voortkomt uit mijn mond: het keert niet vruchteloos naar Mij terug, niet zonder eerst te doen wat Ik wil en te volbrengen wat Ik gebied,”* Jesaja 55:10-11.

Ik realiseer me heel goed: je kunt dat ook te snel zeggen. Je kunt je er daarmee ook te makkelijk vanaf maken. Want: God heeft er in zijn ondoorgrondelijke creativiteit wel voor gekozen om te werken via mensen. Zelfs via dominees. Dat betekent dat Hij wel iets van ons verwacht. Met eerbied gesproken: we kunnen het ook weer niet aan Hem alleen over laten.

Maar juist dan. Als je je realiseert dat je geroepen bent om van God te getuigen. Hem zo “zichtbaar” te maken, in deze tijd. Juist dan geldt dat je het ook los moet kunnen laten. Het Woord van God dat wij hebben gesproken. Dat moet zelf iets uit gaan werken. De Geest van God die met dat Woord verbonden is. Die moet het uit gaan werken. En dat geeft ontspanning. Heilige ontspanning!

Concreet, voor onze eigen situatie. Voor onze gemeente is evangelisatie op dit moment een speerpunt. En dat lijkt me helemaal terecht! Als uitwerking daarvan zijn we bijvoorbeeld druk bezig met de voorbereidingen voor project MEER. Belangrijk! Waardevol! Misschien zelfs: noodzakelijk! Tegelijk, een les van de conferentie: laten we het ook dan niet van (de vorm van) zo’n project verwachten. Heel zwart-wit gezegd: een project kan ons niet redden - alleen God zelf kan ons redden. Aan de ene kant: laten we ons volledig inzetten, voor evangelisatiewerk in Daarlerveen, bijvoorbeeld voor project MEER. Aan de andere kant: maar laten we nooit vergeten dat als het erop aan komt God zelf het moet doen, Hij zelf naar mensen toe moet komen. Inderdaad: laten we op z’n tijd maar rustig (met mate!) ons biertje drinken...

Ds. K.A. Hazeleger